

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1041

гр. София, 09.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
закрито заседание на 09.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

като разгледа дело номер **166** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба на В. Б. Ч., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 1985/25-4332-006056/18.12.2025г. за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл.171, т.1, б. „з“, „бб“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ –СДВР, с която е временно отнето свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца. С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на административния акт по съображения, че предварителното изпълнение причинява на жалбоподателя реална, пряка и непропорционална вреда, тъй като възпрепятства изпълнението на служебните му функции и накърнява неговата почтеност и професионално доверие. Излага доводи, че липсва надделяващ обществен интерес за незабавно изпълнение на мярката, тъй като не е установено реално и непосредствено нарушение, което да застрашава безопасността по пътищата, както и че предварителното изпълнение противоречи на принципа за пропорционалност и на целта на закона.

Искането за спиране на изпълнението е направено от надлежна страна, в хода на образувано съдебно производство по оспорване на заповедта, поради което е процесуално допустимо.

Съгласно чл.166, ал.2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Следователно, предпоставка за спиране изпълнението на административния акт е наличието на вероятност от причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда.

В случая е налице допуснато предварително изпълнение по силата на закон - чл.172, ал.6 от ЗДвП. Изложените в жалбата твърдения и доводи не обосновават извод, че от предварителното

изпълнение за жалбоподателя могат да настъпят вреди, които по своя характер или интензитет да са толкова съществени, че да могат да се квалифицират като значителни или трудно поправими. От представените доказателства не може да се направи заключение, че трудовите функции на жалбоподателя предпоставят и налагат управление на МПС, респективно, че невъзможността да управлява лично превозното средство ще препятства изпълнението на служебните му задължения. Не се възприема от съда като основателно и твърдението, че с предварителното изпълнение на заповедта биха били накърнени почтеността и професионалното доверие към жалбоподателя, доколкото нарушението, във връзка с което е наложена принудителната административна мярка, е неотнормимо към неговата професионална дейност и репутация.

Основателни са обаче в конкретния случай доводите за непропорционалност на вредите от предварителното изпълнение на наложената принудителна административна мярка спрямо целите на закона. Настоящият съдебен състав приема, че при обстоятелствата, при които е прието за установено /единствено по сведение на предполагаемо засегнато лице/ и за извършено нарушението /при маневра след паркиране, при която е леко засегнат друг автомобил/, предварителното изпълнение засяга правата на жалбоподателя в по-голяма степен от най-необходимото за постигане на преследваната от закона цел. С оглед на това и при липсата на данни за опасно или застрашаващо пътната безопасност поведение на жалбоподателя, съдът приема, че спирането на предварителното изпълнение няма да накърни обществения интерес и оспорваната заповед би могла да бъде ефективно изпълнена на по-късен етап – след разрешаване спора относно нейната законосъобразност.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение следва да бъде уважено.

Така мотивиран, Административен съд София –град, III отделение, 51 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед № 1985/25-4332-006056/18.12.2025г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „з“, „бб“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ –СДВР.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: